

פרשת שבוע עפ"י השפת אמת

פרשת אמור

א. אהיה לך ימי ספירת האומר

[תרל"ג]

1

ימי הספירה מסייעין לאדם. שבאותן הימים נהפכו אבותינו משעבוד חומר ולבנים עד להיות מוכן לקבל התורה. ממילא גם עתה הזמן מסייע. וכן שמעתי ממו"ז ז"ל על הגמרא⁵ כולחו שקיינא מפסחא עד מעצרתא כו':

[תרנ"ו]

5

[תרנ"ו המצרך]

4

האמת כי כמו שיש מ"ט פנים בתורה כמו כן יש שערים בנפש האדם. וכפי מה שמברר הדעת שלו כמו כן מתבררין בפיו דברי תורה. ובאמת נקודת נפש הישראלי הוא עצמו גם כן עיקר הכח מעשרה מאמרות שבמעשה בראשית שעיקרן האדם. והוא יש לומר ענין אמור ואמרת (ויקרא כא. א) ב' המאמרים הוא הכנת תיקון המאמר שיקבע בלב איש ישראל שזה הכנה לקבל (חסר כאן איזה תיבות) החדש בענין אם שמוע בשון תשמע בחדש⁴. וזה יש לומר ענין הספירה וספרתם לכם כו' והקרבתם מנחה חדשה (שם כג. טו-טז) (חסר תיבה אחת) פירשו בזה הקדוש⁵ לכם לעצמיכם. כי עצם נפש ישראל הוא קודש שזה המתנה שנתן ה' יתברך לבני ישראל בהוציאם ממצרים וזאת הנקודה שבנפש צריכה בירור. וכפי זה הבירור זוכין להתחדשות. וזהו שכתוב

עוד שם יפה שעה אחת בעולם הזה בתשובה ומעשים טובים מכל חיי עולם הבא. יש לומר שעה לשון רצון כשהאדם יש לו תמיד תשוקה ורצון אחד להתדבק בו יתברך וכמאמר רשב"י ז"ל¹ אני לדודי (שה"ש ג. יא). בכל יומא בחד קטורא אתקטרנא ביה בקודשא בריך הוא והשתא ועלי תשוקתו כו' (שם) ע"ש באיזרא וז"ל פרשת האזינו. ובאמת הרצון והתשוקה הוא הדבר שאין להשיגו בעולם הבא כל כך כמו בעולם הזה. כמשל בן המלך שמוגעג לחדור לבית אביו כאשר חכמים הגידו כי זה היה כל המבוקש בשליחות נשמת האדם לעולם הזה כדי להתרבות התשוקה בלב האדם להתדבק בשורשו וזה אומרו יפה שעה אחת כו':

[תרל"ו]

2

במדרש¹ אמרות ה' אמרות טהורות (תהלים יב. ז) אמרות בשר ודם אינם טהורות. פירש אדוני מו"ז ז"ל כי אף שהמלך בשר ודם מקיים לפעמים דבריו אבל כיון שלפעמים מת והולך לו אם כן אין מאמרו טהור אבל הקב"ה (אומר ועושה² פירוש) שמאמרו הוא עצמו קיום המעשה. לכן נקראים אמרות טהורות כו' דברי פי חכם חן. וסיום הפסוק (שם) כסף צרוף בעליל³ לארץ כו'. פירוש שדיבורו טהור אבל בהתמשך המאמר להמקבלים בעולמות התחתונים אז מתערב בהם סגים וצריכין בירור. וזה עבודת האדם כאשר אמרו⁴ על פסוק (משלי כו. כא) מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו פירוש כמו המצרף והכור מוקק הכסף והזהב. כן פי איש העוסק בתורה מתבררין הדברים בשפתיו.

ד. ימים מיוחדים איכ"ל ליתן תורה

[תרמ"ד]

7

במצות ספירת העומר כבר כתבתי במקום אחר⁴ שעל אלה הימים נאמר (תהלים לו. יח) יודע ה' ימי תמימים דרשו חז"ל⁵ כשם שהם תמימים כך שנותיהם תמימים. וכמו שכתוב במדרש⁶ אימתי הם תמימים כשעושין רצונו של מקום. כי התמימות הוא הדביקות בהשורש שזה עיקר מצות העומר לתת הראשית להקב"ה ונמשך ברכה ודביקות להשורש על ידי הפרשת הראשית עד סופו. וכמו כן בזמן הזה שהוא עיקר גידול התבואות ואילנות לכן צריכין להתדבק בה' יתברך בימים אלו והם הכנה על כל השנה. וכמו כן בדורות. בימים אלו אחר יציאת מצרים שנמשכו בני ישראל אחר הקב"ה במדבר כדכתיב (ירמיה ב. א) זכרתי לך חסד נעורייך. וכוודאי מדזה⁷ נשאר זכירה בשמים לדורות ממילא יש התעוררות בנשמות בני ישראל להתבטל אליו יתברך בימים אלו. לכן כתיב (ויקרא כג. טו) וספרתם לכם כי הזמן מוכשר עתה לכן. ולאשר דור המדבר היו באמת תמימים שהרי נמשכו אחריו כבהמה כדכתיב במדרש⁸ בפסוק (שה"ש א. ד) משכני אחריך נרוצה. לכן זה הזכות עומד לפני יתברך כמו שכתוב (תהלים לו. יח) יודע ה' כו' ונחלתם לעולם תהיה שנשאר התעוררות הימים האלו בכל שנה ושנה. וכמו שהיה אז מעשה זו הכנה לקבלת התורה כמו שכתוב אחרי זה (שה"ש א. ד) הביאני המלך חדריו כו'. כמו כן כפי הבירור והיפוש ותשוקה אליו יתברך בימי הספירה בכללות ישראל וכמו כן בפרט כן זוכין אחר כך בשבועות לקבל הארה חדשה מקבלת התורה:

20

30

1 "אמר אל הכתנים בני אהרן ר' נתחום בר' תילאי פתח 'אמרות ה' אמרות טהורות' אמרות ה' אמרות טהורות אמרות בשר ודם אינן אמרות טהורות בנהג שבועות מלך ב"ז נכנס למדינה כל בני המדינה מקלסין אותו וערב לו קליסין אגור לרב למחר אני בונה לכם דימוסיאות ונורחצאות למחר אני מכניס לכם אמה של מים ישן לו ולא עמד היכן הוא והיכן אמרותיו אבל הקב"ה אינו כן אלא זיה אלוקים אמת' למה הוא אמת איד אבין שהוא אלוקים חיים ומלך עולם..."

ג. כל האני האני בארץ הארץ גי' ספירה

[תרמ"ב]

6

ימי הספירה נזכרים תוך המועדות שהמה ימים טובים כמו חול המועד שיש קדושה לפנייהם ולאחריהם מציאת מצרים עד קבלת התורה. וכתיב (ויקרא כג. טו) תמימות תהייה ובמדרש⁴ אימתי הן תמימות כשעושין רצונו של מקום. כדאיאתא⁵ על פסוק (תהלים לו. יח) יודע ה' ימי תמימים כשם שהם תמימים כך שנותיהם תמימים. כמו כן קאי על ימים אלו דכתיב ונזכרים למעלה כמו שכתוב יודע ה'. לכן הם בכלל מועדי ה' והרי נקראו בפסוק (ויקרא כג. טו) שבע שבתות. מכלל שכל הימים אלו יש להם בחינת שבתות בצד מה. והימים הללו מסייעין טהרה כמו שאמרו⁶ בא דטעה מסייעין אותו. ואחר יציאת מצרים שנעשין כקטן שנולד⁷ ויצאנו מידי סטרא אחרא. יש לנו לבקש טהרה. לכן הכין לנו ה' יתברך אלה הימים דכתיב (שם) וספרתם לכם שהיא מתנה לטובתינו שנוכל לבוא לטהרה. וכל השנה תלוי באלה הימים כמו שגידול כל התבואות בימים אלו כן חיות האדם מתגלה עתה כי הכל רק רמוז אל הנהגה הפנימיות ועיין במדרש בפרשת העומר⁸:

10

20

30

